

Dosarul nr. 2ra-146/22
2-18116283-01-2ra-04022022

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași – S. Țurcan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Cotruță, V. Mihaila, N. Budăi

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Profir Cozma,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de XXX (succedat în drepturi de Valentina Șapoval) împotriva lui Profir Cozma, Primăriei comunei Țibirica, raionul Călărași și Consiliului raional Călărași, intervenienți accesorii Tamara Cozma, Oxana Cozma, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la declararea nulității relative a actului juridic, radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate a bunului imobil,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Profir Cozma și s-a menținut fără modificări hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, prin care s-a admis acțiunea depusă de Valentina Șapoval,

constată:

La 12 iunie 2017, XXX a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Profir Cozma, Valentinei Șapoval, Primăriei comunei Țibirica, raionul Călărași și Consiliului raional Călărași, intervenienți accesorii Tamara Cozma și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la declararea nulității relative a actului juridic, radierea înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate a bunului imobil (vol. I, f.d. 1-2 recto-verso).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 22 octombrie 1972, a încheiat căsătoria cu Valentina Șapoval, însă, din anul 1977 ultima a plecat din familie și a început să concubineze cu altă persoană, trecând cu traiul în altă localitate.

Reclamantul a menționat că, în anul 1998, Primăria comunei Țibirica, raionul Călărași, i-a alocat gratis un lot de teren, și anume 33,3% din terenul cu S-XXX ha, cu numărul cadastral XXX, amplasat în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX, pe care ulterior a construit casa cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p. Ulterior, în anul 2000, cu acordul său, în casa dată s-a instalat cu

traicul Tamara Cozma, fiica acesteia Oxana Cozma. Odată cu acesta, în casă s-a instalat și concubinul Oxanei Cozma, Profir Cozma, care în anul 2003 a plecat din locuința respectivă, schimbându-și domiciliul.

Totodată, XXX a relevat că, potrivit unei înțelegeri cu Tamara Cozma, aceasta urma să cumpere casa și terenul aferent, după ce XXX va perfectă actele de proprietate asupra acestor imobile. Însă, din lipsa mijloacelor financiare, procedura de perfectare a actelor de proprietate asupra casei și terenului a durat în timp.

Reclamantul a indicat că începând cu anul 1998 a achitat regulat impozitele imobiliare și că în Registrul de evidență a gospodăriilor, deținut de Primăria comunei Țibirica, raionul Călărași, dânsul era înregistrat ca proprietar al imobilului și nu a întâmpinat careva piedici la realizarea dreptului de proprietate a acestuia.

Prin decizia Consiliului comunal Țibirica, raionul Călărași, nr. 06/05 din 09 decembrie 2016 i-a fost atribuit în proprietate lui XXX 33,3% din terenul cu numărul cadastral XXX, cu S-XXX0 ha, amplasat în intravilanul satului XXX, comuna XXX, raionul XXX. Ulterior, în baza aceleiași decizii, la 17 ianuarie 2017, i s-a eliberat Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 31 ianuarie 2017.

Reclamantul a notat că de înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului pe numele său s-a ocupat Tamara Cozma, care a fost împuternicită prin procură.

Totodată, la 21 februarie 2017, Tamara Cozma a depus în numele lui XXX cerere la Oficiul Cadastral teritorial Călărași privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra casei de locuit cu numărul cadastral XXX.01, însă, prin decizia din 02 martie 2017 cererea a fost refuzată.

Reclamantul a remarcat că potrivit certificatului eliberat de organul cadastral la 24 februarie 2017, dreptul de proprietate asupra casei de locuit cu numărul cadastral XXX.01 a fost înregistrat la 03 mai 2012 pe numele lui Profir Cozma, în temeiul unui proces-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012.

Ulterior, la 16 martie 2017, a fost eliberat certificatul nr. 2501/17/3659 de evaluare a imobilului cu numărul cadastral XXX, conform căruia casa de locuit este înregistrată pe numele lui Profir Cozma, iar valoarea imobilului compus din terenul aferent, casa de locuit și anexele constituie suma de 20 350,35 de lei.

La 31 martie 2017, Oficiul Cadastral teritorial Călărași i-a prezentat copia procesului-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012, din care rezultă că la 03 mai 2012, comisia compusă din primarul Primăriei comunei Țibirica, arhitectul-șef din cadrul Consiliului raional și investitorul Profir Cozma au efectuat recepția finală a casei în temeiul deciziei din 30 martie 1992.

Totodată, de la reprezentantul Primăriei comunei Țibirica, raionul Călărași, a aflat că în anul 2012 lui Profir Cozma i-a fost eliberat Titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, care a fost declarat nul prin hotărârea din 14 iulie 2015 a Judecătoriei Călărași, menținută prin decizia din 23 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Reclamantul a învederat că, prin hotărârea din 14 iulie 2015 a Judecătoriei Călărași s-a constatat că, începând cu anul 1998, terenul cu numărul cadastral XXX i-a aparținut lui XXX. Prin urmare, acest teren ilegal i-a fost atribuit în proprietate lui Profir Cozma.

XXX a menționat că faptul construcției casei de locuit se confirmă inclusiv prin certificatul nr. 623 din 02 mai 2017, eliberat de Primăria comunei Țibirica, raionul Călărași.

Reclamantul XXX a solicitat prin cererea de chemare în judecată declararea nulității relative a procesului-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012 în partea mențiunii „investitor Profir Cozma”, cu constatarea calității de investitor a lui XXX; recunoașterea dreptului său de proprietate asupra casei de locuit individuale cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., amplasată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX; obligarea organului cadastral să radieze din Registrul bunurilor imobile la subcapitolul II pct. 2.3 dreptul de proprietate al lui Profir Cozma asupra casei de locuit individuale cu numărul cadastral XXX.01; recunoașterea casei de locuit individuale cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., amplasată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX, ca bun proprietate individuală a lui XXX; obligarea organului cadastral să radieze din Registrul bunurilor imobile la subcapitolul II pct. 2.4 a mențiunii înregistrării dreptului de proprietate a Valentinei Șapoval asupra casei cu numărul cadastral XXX.01.

Prin hotărârea din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis parțial acțiunea.

S-a declarat nul procesul-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012 întocmit de Comisia de recepție finală în privința casei de locuit cu S-XXX m.p., subsol cu S-XXX m.p., amplasate în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX.

S-a recunoscut dreptul de proprietate personală a lui XXX asupra bunului imobil cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., amplasat în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul lui Profir Cozma în beneficiul statului suma de 610,51 de lei, cu titlu de taxă de stat, de la plata căreia a fost scutit reclamantul XXX la depunerea cererii de chemare în judecată (vol. I, f.d. 146, 150-157, recto-verso).

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Profir Cozma, s-a casat hotărârea din 05 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași și s-a trimis cauza spre rejudecare la Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 194, 195-204).

Prin încheierea protocolară din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a înlocuit reclamantul XXX cu succesorul în drepturi Valentina Șapoval (vol. I, f.d. 234-235 recto-verso).

Prin încheierea protocolară din 28 octombrie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Oxana Cozma (vol. I, f.d. 234-235 recto-verso).

La 06 iulie 2020, succesorul în drepturi al reclamantului XXX, Valentina Șapoval, reprezentantă de avocatul Vladislav Negură, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a micșorat pretențiile, solicitând: declararea nulității relative a procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 03 mai 2012 în partea mențiunii „investitor Profir Cozma”, cu constatarea calității de investitor a lui XXX; recunoașterea dreptului de proprietate al lui XXX și Valentina Șapoval asupra casei de locuit individuale cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., amplasată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX; obligarea organului cadastral să radieze din Registrul bunurilor imobile la subcapitolul II pct. 2.3

dreptul de proprietate înregistrat pe numele lui Profir Cozma asupra casei de locuit individuale cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p. (vol. II, f.d. 56-57 recto-verso).

Prin hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis acțiunea.

S-a declarat nul procesul-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012 întocmit de către Comisia de recepție finală în privința casei de locuit cu S-XXX m.p., subsol cu S-XXX m.p., situată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX.

S-a radiat din Registrul bunurilor imobile înregistrarea dreptului de proprietate al lui Profir Cozma asupra imobilului – casă individuală de locuit cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., situată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX.

S-a recunoscut dreptul de proprietate al Valentinei Șapoval, succesor în drepturi al reclamantului XXX, asupra bunului imobil – casă individuală de locuit cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p., situată în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX (vol. II, f.d. 148, 152-154).

La 16 august 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Profir Cozma a declarat apel împotriva hotărârii din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și încetarea procesului în baza cererii reclamantei Valentinei Șapoval de renunțare la acțiune (vol. II, f.d. 157-162).

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Profir Cozma și s-a menținut fără modificări hotărârea din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași (vol. II, f.d. 205, 206-218).

În consolidarea soluției prima instanță și instanța de apel au reținut că procesul-verbal de recepție finală nr. 01 din 03 mai 2012 întocmit de Comisia de recepție finală în privința casei de locuit cu S-XXX m.p., subsol cu S-XXX m.p., situate în satul XXX, comuna XXX, raionul XXX, este lovit de nulitate relativă, deoarece a fost întocmit în baza Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 26 martie 2012 pe numele lui Profir Cozma, prin atribuirea sectorului de teren cu S-XXX ha, cu numărul cadastral XXX, dar care a fost anulat prin hotărârea din 14 iulie 2015 a Judecătoriei Călărași, iar acest fapt constituie temei de repunere a părților în poziția anterioară.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată pretenția apelantului Profir Cozma cu privire la încetarea procesului civil, pe motiv că Valentina Șapoval a renunțat la acțiune, or, la caz, prin acțiunea înaintată inițial, XXX a solicitat să fie recunoscut dreptul de proprietate personală a acestuia asupra imobilului litigios. Însă, ulterior, Valentina Șapoval a fost recunoscută drept moștenitoare a averii lui XXX și a fost acceptată în proces în calitate de succesor în drepturi a reclamantului. Prin cererea din 14 ianuarie 2020, Valentina Șapoval a renunțat la cererea de încetare a procesului (vol. II, f.d. 18), iar în calitate de succesor în drepturi a lui XXX, la 06 iulie 2020, a reformulat pretențiile acțiunii (vol. II, f.d. 56).

Prin urmare, instanța de apel a notat că, în speță, nu sunt întrunite cerințele stabilite la art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă cu privire la încetarea procesului civil.

La 05 ianuarie 2022, Profir Cozma a declarat recurs împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 22 iulie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, cu

încetarea procesului în baza cererii reclamantei de renunțare la acțiune (vol. III, f.d. 2-7)

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, suplimentar invocând că succesorul reclamantului XXX, Valentina Șapoval a depus cerere autenticată notarial prin care a renunțat la acțiune și a retras cererea de chemare în judecată înaintată de XXX. La fel, Valentina Șapoval a declarat în ședința de judecată că renunță la acțiune din motivele indicate în cererea sa, însă, prima instanță nu s-a expus printr-o încheiere asupra acestei cereri.

În opinia recurentului, contrar cererii Valentinei Șapoval, reprezentantul acesteia, avocatul Vladislav Negura continuă ilegal să susțină acțiunea, contrar voinței reclamantei. Mai mult ca atât, Valentina Șapoval a declarat în ședința de judecată că nu posedă limba română și nu cunoaște conținutul cererii reprezentantului său din 14 ianuarie 2020.

La 04 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimaților recursul declarat de Profir Cozma împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. III, f.d. 10).

Conform avizelor de recepție a corespondenței DS8006171424AS, DS8006171425AS, DS8006171426AS, DS8006171427AS, DS8006171439AS DS8006171440AS Tamara Cozma, Oxana Cozma, ÎS „ASP”, Valentina Șapoval, Consiliul raional Călărași și Primăria comunei Țibirica, raionul Călărași au recepționat copia recursului declarat de Profir Cozma.

Prin referința depusă la 30 martie 2022 prin intermediul poștei electronice, Valentina Șapoval, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, a solicitat declararea recursului lui Profir Cozma împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil, în temeiul art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Tamara Cozma, Oxana Cozma, ÎS „ASP”, Consiliul raional Călărași și Primăria comunei Țibirica, raionul Călărași nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Sucsesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității

juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 11 noiembrie 2021. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc cu numărul de ieșire 18048, copia deciziei motivate din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expedită în adresa participanților la proces la 06 decembrie 2021 (vol. II, f.d. 219), însă, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când decizia instanței de apel a fost comunicată efectiv recurentului. Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 05 ianuarie 2022.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Profir Cozma rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei și expunerea unor temeuri similare celor din cererea de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Profir Cozma nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Profir Cozma nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Profir Cozma a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Profir Cozma împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Profir Cozma împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas